

DARMOWE KSIĄŻKI DO IELTS

Writing 7.0: The Four Criteria, Decoded Sentence by Sentence

Co odróżnia zdanie na band 6.5 od zdania na band 7 w każdym z czterech oficjalnych kryteriów — dokładnie to słowo, człon zdania albo łącznik, który się zmienił, i powód, dla którego egzaminator czyta go inaczej.

[Kliknij tutaj https://freeieltsbooks.net/pl/about/](https://freeieltsbooks.net/pl/about/)

Spis treści

Writing 7.0: The Four Criteria, Decoded Sentence by Sentence

Part 1 — Cztery kryteria, poza streszczeniem

- 1.1 Co naprawdę nagradzają cztery kryteria
- 1.2 Dlaczego poziom zdania, a nie poziom wypracowania

Part 2 — Co zmienia się w 2026 roku — własna wersja Writing

- 2.1 Opcja Writing on Paper i jaki kompromis naprawdę niesie

Part 3 — Task Achievement / Task Response, zdanie po zdaniu

- 3.1 Task 1: zdanie overview, rozszyfrowane
- 3.2 Task 2: zdanie wyrażające stanowisko, rozszyfrowane
- 3.3 Jedna pułapka: odpowiedź na część zadania, nie na całość

Part 4 — Coherence and Cohesion, zdanie po zdaniu

- 4.1 Nawyk zdania tematycznego
- 4.2 Środki spójności bez pułapki mechanicznych łączników
- 4.3 Odwołania zaimkowe, które nie gubią czytelnika
- 4.4 Podział na akapity jako sygnał spójności, a nie dekoracja

Part 5 — Lexical Resource, zdanie po zdaniu

5.1 Kolokacja w pełnym zdaniu

5.2 Rejestr: nieformalna wpadka

5.3 Parafrazowanie pytania, a nie jego kopiowanie

Part 6 — Grammatical Range and Accuracy, zdanie po zdaniu

6.1 Kontrolowana złożoność a bezpieczne krótkie zdania

6.2 Zasada, że jeden błąd nie przekreśla bandu

6.3 Dwa częste wzorce gramatyczne na 6.5 i ich poprawki

Part 7 — Jeden akapit, rozszyfrowany pod kątem wszystkich czterech kryteriów

7.1 Akapit na 6.5

7.2 Ten sam akapit na 7

7.3 Co się zmieniło, kryterium po kryterium

Part 8 — Sprawdzanie własnych postępów

8.1 Ta książka to technika, nie egzaminator

Koniec

Writing 7.0: The Four Criteria, Decoded Sentence by Sentence

Free IELTS Books — freeieltsbooks.net Aktualizacja: październik 2026

O czym jest ta książka

The Band 7.0 Blueprint, również darmowa na tej stronie, przedstawia już cztery oficjalne kryteria oceny Writing prostymi słowami — Task Achievement albo Task Response, Coherence and Cohesion, Lexical Resource oraz Grammatical Range and Accuracy — i szkicuje, jak zbudowane jest każde z zadań. Ta książka niczego z tego nie powtarza. Zaczyna dokładnie tam, gdzie tamta się kończy: nie od tego, co oznaczają cztery kryteria, lecz od tego, co odróżnia zdanie na band 6.5 od zdania na band 7, kryterium po kryterium, pokazane na poziomie konkretnego zdania, które piszesz.

Każda część poniżej ma ten sam kształt: kryterium, zdanie, które wiarygodnie mogłoby dostać 6.5, ta sama myśl przepisana tak, by wiarygodnie mogła dostać 7, oraz konkretny ruch, który zamyka tę różnicę. Nie „używaj bardziej zaawansowanego słownictwa” ani „urozmaicaj strukturę zdań” — tylko dokładnie to słowo, ten człon zdania albo ten łącznik, który się zmienił, i powód, dla którego egzaminator czyta go inaczej.

Vocabulary and Phrasing, również darmowa na tej stronie, zawiera już sześćdziesiąt cztery pary na poziomie słów i fraz, „o włos od trafienia”, w ośmiu tematach. Ta książka nie powtarza tego zbioru. Jej własna część o

Lexical Resource działa piętro wyżej — pokazuje, jak dobór słowa wypada wewnątrz całego zdania, a nie jako druga lista słownictwa.

Czym ta książka nie jest

Nie jest przewodnikiem po strukturze całego wypracowania w Task 1 ani w Task 2. *The Band 7.0 Blueprint* już to obejmuje. Ta książka przybliża obraz — do poziomu zdania — i na nim zostaje.

Nie obejmuje Listening, Reading ani Speaking. Każde z nich ma własną, dedykowaną książkę na tej stronie. Ta książka dotyczy wyłącznie Writing.

Jedna obietnica tej książki

Band 7 w Writing to nie cztery osobne umiejętności do poprawiania w abstrakcji. To cztery soczewki, które egzaminator przykładą do każdego zdania, które piszesz. Ta książka pokazuje, jak wyglądają twoje własne zdania widziane przez każdą z nich, jak naprawdę wyglądają obok siebie zdanie na 6.5 i zdanie na 7 oraz jaki konkretny ruch zamyka tę różnicę. Żadnej z tych poprawek nie przypisuje się gwarancji podwyższenia bandu — cztery kryteria ocenia się łącznie, przez wyszkolonego egzaminatora, według opublikowanych deskryptorów, a nie jako sumę punktów z listy kontrolnej. Tylko oficjalny wynik egzaminu określa twój faktyczny band.

Jedna rzecz do wiedzy, zanim zaczniesz

Każde zdanie, akapit i przykład opracowany w tej książce zostały napisane specjalnie dla niej. Nic z tego nie jest transkrypcją ani bliską kopią jakiegokolwiek prawdziwego zadania z IELTS Writing, wzorcowej odpowiedzi ani komentarza egzaminatora — treść prawdziwego

egzaminu nigdy nie jest tu powielana i nic tutaj nie powinno być z nią mylone.

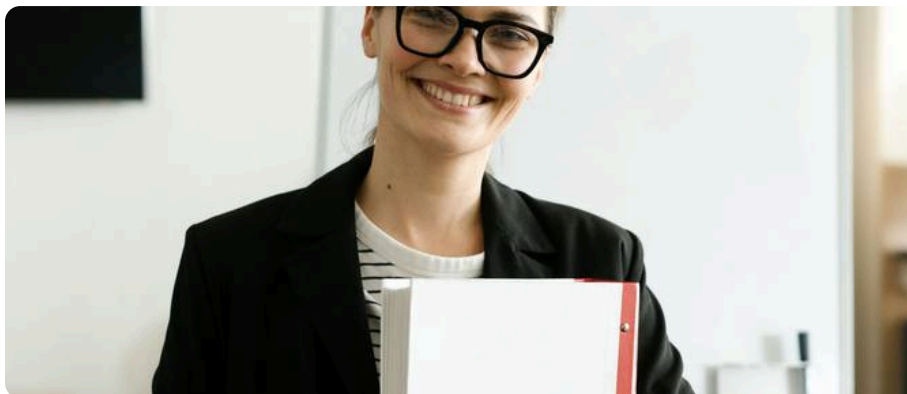
© 2026 OurSharedCode — freeieltsbooks.net. Ta książka jest niezależną publikacją, rozpowszechnianą bezpłatnie w celach edukacyjnych.

IELTS® jest zastrzeżonym znakiem towarowym British Council, IELTS Australia Pty Ltd (należącej do IDP Education) oraz Cambridge English (część Cambridge University Press & Assessment) — zwanych łącznie „IELTS Partners”. Ta publikacja i jej autor nie są powiązani z IELTS Partners, nie są przez nich sponsorowani, wspierani ani zatwierdzeni; słowo „IELTS” pojawia się w tytule i tekście wyłącznie po to, by opisać temat tej książki.

Wszystkie pytania, wzorcowe odpowiedzi i objaśnienia są oryginalną pracą autora; nie powielono tu żadnych oficjalnych materiałów IELTS. Aktualne oficjalne informacje o egzaminie znajdziesz na ielts.org.

Możesz swobodnie udostępniać tę książkę w całości i bez zmian. Nie wolno jej sprzedawać. Dobrowolne darowizny pokrywają wyłącznie koszty hostingu, domen i tłumaczeń; żadne materiały nie są sprzedawane, a darowizny nie mają związku z IELTS Partners.

Part 1 — Cztery kryteria, poza streszczeniem

1.1 Co naprawdę nagradzają cztery kryteria

The Band 7.0 Blueprint przedstawia już cztery kryteria prostymi słowami, a ta książka opiera się na tym ujęciu, zamiast przedstawiać je od zera. Każde z czterech waży jedną czwartą twojego bandu z Writing: Task Achievement (Task 1) albo Task Response (Task 2), Coherence and Cohesion, Lexical Resource oraz Grammatical Range and Accuracy.

Jedną rzecz warto powiedzieć wprost, zanim ta książka pójdzie dalej. Zmienia ona sposób, w jaki należy czytać każdą z kolejnych części. Egzaminator nie odhacza punktów na liście kontrolnej i nie sumuje ich. Czyta całą twoją odpowiedź i ocenia ją jako całość, według opublikowanych deskryptorów banda dla każdego kryterium. Odpowiedź z jednym słabym akapitem i trzema mocnymi nie jest po prostu „dobra w trzech czwartych”. Zdania „przed i po” w tej książce pokazują wzorzec, który egzaminator jest szkolony zauważać. Nie są skalą punktowania. Nie

da się ich przyłożyć do własnego tekstu i oczekiwać w odpowiedzi dokładnej liczby.

1.2 Dlaczego poziom zdania, a nie poziom wypracowania

Większość porad o Writing zostaje na poziomie całego wypracowania. Albo powtarza przymiotniki samego kryterium: „pisz spójniej”, „używaj szerszego zakresu słownictwa”. Takie porady są prawdziwe i prawie bezużyteczne. Nie mówią, co faktycznie zmienić w zdaniu, które masz przed sobą.

Ta książka zobowiązuje się zamiast tego do czegoś węższego i bardziej konkretnego. Dla każdego kryterium zobaczysz krótkie, oryginalne zdanie, które wiarygodnie mogłoby dostać 6.5, tę samą myśl przepisaną tak, by wiarygodnie mogła dostać 7, oraz konkretny ruch, który je dzieli: przeformułowany łącznik, przebudowany człon zdania, podmieniona kolokacja. Cztery kryteria, po jednym nawyku na każde, pokazane w twoich własnych zdaniach, a nie opisane w abstrakcji.

Part 2 — Co zmienia się w 2026 roku — własna wersja Writing

The Band 7.0 Blueprint omawia już w pełni zmiany sposobu podchodzenia do egzaminu: test papierowy wycofuje się na całym świecie od połowy 2026 roku, według harmonogramu, który zależy od rynku. Ta książka tego nie powtarza. Własna konsekwencja tej zmiany dla Writing to prawdziwy wybór, a nie tylko kwestia mechaniki, i warto opisać ją na jej własnych warunkach.

2.1 Opcja Writing on Paper i jaki kompromis naprawdę niesie

W wybranych krajach możesz wybrać **Writing on Paper**. Listening i Reading zdajesz na komputerze, a potem część Writing piszesz odręcznie na papierze zamiast na klawiaturze. Warto sprawdzić bezpośrednio, czy ta opcja istnieje w twoim ośrodku egzaminacyjnym. Zależy to od rynku i zmienia się z czasem.

Oto kompromis, który warto przemyśleć, zanim wybierzesz. Pisanie na klawiaturze sprawia, że poprawianie w trakcie odpowiedzi jest tanie. Powiedzmy, że zauważasz słaby akapit, błędną kolokację albo zdanie ze stanowiskiem, które nie do końca odpowiada na pytanie. Możesz to naprawić na miejscu: skasować zdanie, wstawić człon zdania, przenieść akapit — wszystko bez przepisywania ręcznie całej strony. Pismo odręczne tego nie daje. Zdający, który dostrzeże ten sam problem na papierze, staje przed trudniejszym wyborem — przekreślić to niechlujnie albo zostawić i mieć nadzieję, że egzaminator przeczyta to, nie zatrzymując się na tym.

Ta różnica zmienia realistyczny rachunek zarządzania czasem, który ta książka przyjmuje przez cały czas. Każdy nawyk „poprawiaj w trakcie pisania” z kolejnych części pozostaje co do istoty słuszny, jeśli piszesz odręcznie. Jest tylko droższy w praktyce. Odpowiednio zarezerwuj czas na planowanie i spodziewaj się, że więcej poprawek będziesz robić w głowie, zanim zdanie trafi na stronę, a nie po tym.

Part 3 — Task Achievement / Task Response, zdanie po zdaniu

3.1 Task 1: zdanie overview, rozszyfrowane

W Task 1 jedno zdanie waży więcej niż każde inne: overview. To zdanie mówi egzaminatorowi, że widzisz kształt danych, a nie tylko wymieniasz, co w nich jest. *The Band 7.0 Blueprint* szkicuje ogólną strukturę Task 1; ta sekcja przybliży właśnie to jedno zdanie.

Na band 6: "The chart shows information about coffee consumption in four countries in 2020, 2021 and 2022, and there were some increases and some decreases over the three years."

To zdanie nie jest błędne. Nie jest też overview. Powtarza, czym jest wykres. Potem dodaje mglistą aluzję do zmiany, nie mówiąc, co faktycznie się wyróżnia. Egzaminator, który je czyta, dowiaduje się prawie niczego, czego nie mógłby odgadnąć z tytułu wykresu.

Napisane: "Overall, coffee consumption rose steadily in Country A and Country B over the period, while Country C's consumption fell sharply after 2021 and Country D's remained broadly flat throughout."

Różnica nie leży w słownictwie. Zdanie na band 7 wykonało rzeczywistą pracę, o którą prosi Task 1. Nazywa jeden albo dwa najważniejsze trendy i podaje je konkretnie. Nie wylicza każdego punktu danych ani nie robi aluzji do "some increases and some decreases". Czytelnik, który nigdy nie widział wykresu, i tak wychodzi ze świadomością jego kształtu.

3.2 Task 2: zdanie wyrażające stanowisko, rozszyfrowane

Task 2 zadaje pytanie, wprost lub pośrednio, i oczekuje odpowiedzi. *The Band 7.0 Blueprint* omawia całościową strategię wypracowania w Task 2; ta sekcja przybliży zdanie, które wyraża twoją odpowiedź.

Na band 6: "This essay will discuss both sides of this issue and give my opinion."

To zdanie do niczego się nie zobowiązuje. Mówi egzaminatorowi, że opinia nadejdzie, kiedyś. Nie mówi, jaka ona jest, ani jak wypracowanie do niej dojdzie.

Napisane: "While there are clear benefits to remote working for individual employees, this essay argues that its long-term costs to workplace collaboration make it a poor default for most organisations."

Zdanie na band 7 wyraża rzeczywiste stanowisko, na tyle konkretne, że czytelnik mógłby się z nim nie zgodzić. Zapowiada też kształt, jaki przyjmie odpowiedź — ustępstwo, potem argument. Na poziomie pojedynczego zdania właśnie to nagradza Task Response: nie samą

obecność opinii, lecz stanowisko wyrażone na tyle jasno, że można je zweryfikować względem reszty odpowiedzi.

3.3 Jedna pułapka: odpowiedź na część zadania, nie na całość

Pominięcie jednej połowy dwuczęściowego pytania to jeden z najczęstszych sposobów, w jaki skądinąd mocna odpowiedź traci punkty z Task Response, i dzieje się to na poziomie otwarcia, a nie gdzieś zakopane w rozwinięciu.

Weźmy pytanie w Task 2, które prosi zdającego o omówienie przyczyn problemu *oraz* zaproponowanie rozwiązań.

Na band 6: "Traffic congestion is a serious problem in many cities, caused mainly by the rising number of private vehicles and a lack of investment in public transport."

To otwarcie jest dobrze napisane. Sygnałizuje jednak tylko jedną połowę zadania. Egzaminator, który je czyta, nie ma żadnego powodu, by oczekiwać, że w ogóle nadejdą rozwiązania.

Napisane: "Traffic congestion in many cities stems from two related causes — too many private vehicles and too little public transport — and this essay considers what cities can realistically do about both."

Druga wersja sygnalizuje, już w swoim zdaniu otwierającym, że nadejdą obie połowy zadania. Kolejne akapity mogą w obu wersjach wyjść podobnie. Zmienia się to, czy egzaminator może poznać po pierwszym zdaniu, że całe zadanie zostało zrozumiane.

Part 4 — Coherence and Cohesion, zdanie po zdaniu

4.1 Nawyk zdania tematycznego

Pierwsze zdanie akapitu mówi egzaminatorowi, o czym jest akapit, zanim ten przeczyta resztę. Kiedy to pierwsze zdanie jest szczegółem pomocniczym, cały akapit wydaje się trudniejszy do śledzenia, niż faktycznie jest.

Na band 6: "For example, many companies now allow staff to choose their own hours, which has become especially common since 2020."

Czytane osobno, to zdanie jest faktem w poszukiwaniu myśli przewodniej. Nabiera sensu dopiero wtedy, gdy czytelnik sam ustali, z dalszych zdań, jakie szersze twierdzenie ono podpira.

Napisane: "Flexible working arrangements have become one of the clearest signs of this shift in employer attitudes, and flexible hours are the most visible example."

Wersja na band 7 najpierw podaje własną myśl akapitu. Elastyczne formy pracy odzwierciedlają zmianę postaw pracodawców; szczegół pomocniczy pojawia się dopiero potem. Czytelnik wie teraz, już od pierwszego zdania, co będzie dowodzić reszta akapitu.

4.2 Środki spójności bez pułapki mechanicznych łączników

Jeden wzorzec pojawia się raz po raz w tekstach na poziomie 6.5: akapit, w którym niemal każde zdanie zaczyna się od łącznika, niezależnie od tego, czy jest on potrzebny.

Na band 6: "Furthermore, remote work can reduce commuting time. Moreover, it can improve work-life balance for many employees. In addition, it may lower a company's office costs."

Każde zdanie osobno jest w porządku. Nanizane jedno na drugie, łączniki niczego nie łączą. Stoją na początku trzech niepowiązanych faktów i wykonują pracę, którą powinna wykonywać logika samego akapitu.

Napisane: "Remote work can reduce commuting time and improve work-life balance for employees, while also lowering a company's office costs — three separate benefits that reinforce the same underlying case for flexibility."

Wersja na band 7 niesie te same trzy fakty bez łącznika otwierającego każde zdanie. Spójność bierze się zamiast tego z łączenia powiązanych myśli w jedno zdanie oraz z zamykającego członu, który wiąże je z powrotem w jedną myśl. Łącznik nie jest zakazany. Używa się go tylko tam, gdzie faktycznie wykonuje pracę, a nie jako nawyku powtarzanego na początku każdego zdania.

4.3 Odwołania zaimkowe, które nie gubią czytelnika

Na band 6: "The government increased funding for public transport and reduced parking fees in the city centre, but this did not solve the problem."

Do czego odnosi się "this" — do zwiększenia finansowania, do obniżenia opłat czy do obu razem? Zdanie tego nie mówi, a czytelnik musi zgadywać.

Napisane: "The government increased funding for public transport and reduced parking fees in the city centre, but neither measure solved the underlying problem of traffic volume."

Wersja na band 7 zastępuje niejednoznaczne "this" konkretnym odniesieniem — "neither measure" — dzięki czemu czytelnik wie dokładnie, co zostaje uznane za niepowodzenie.

4.4 Podział na akapity jako sygnał spójności, a nie dekoracja

Jedna myśl na akapit to nie reguła formatowania dla samej reguły — to sam w sobie sygnał spójności. Przerwa między akapitami mówi czytelnikowi „tu zaczyna się nowa myśl”, zanim ten przeczyta choć jedno jej słowo. W otwarciach właściwych dla poszczególnych Task w Part 3 pokazano już, jak wygląda mocne pierwsze zdanie akapitu; to przerwa między akapitami sprawia, że to pierwsze zdanie trafia jako sygnał, a nie jako kolejne zdanie w ciągłym bloku.

Part 5 — Lexical Resource, zdanie po zdaniu

Vocabulary and Phrasing, również darmowa na tej stronie, katalogizuje już sześćdziesiąt cztery pary na poziomie słów i fraz, „o włos od trafienia”, w ośmiu tematach — błędy kolokacji, które kosztują punkty po jednym słowie. Ta część tego nie powtarza. Działa piętro wyżej: pokazuje, jak dobór słowa wypada wewnątrz całego zdania, a nie jako druga lista słownictwa.

5.1 Kolokacja w pełnym zdaniu

Kolokacja „o włos od trafienia” odbiera się inaczej w kontekście niż w oderwaniu, a zobaczenie jej wewnątrz prawdziwego zdania często sprawia, że błąd staje się oczywisty.

Na band 6: "The government should do more effort to reduce traffic congestion in major cities."

"Do effort" to wariant „o włos od trafienia” wobec "make an effort" — rodzaj błędu w doborze pary słów, który *Vocabulary and Phrasing* katalogizuje wprost. W pełnym zdaniu to jedno słowo, które oko egzaminatora wyłapuje najpierw, nawet gdy reszta zdania jest poza tym pod kontrolą.

Napisane: "The government should make a greater effort to reduce traffic congestion in major cities."

Zmieniło się jedno słowo. Reszta struktury zdania, jego argument i długość są identyczne, i na tym właśnie polega sedno. Lexical Resource nie jest oceniane według tego, jak wyrafinowanie brzmi twoje słownictwo.

Ocenia się je według tego, czy wybrane przez ciebie słowa są tymi, które poprawnie tworzą kolokację.

5.2 Rejestr: nieformalna wpadka

Na band 6: "A lot of kids these days don't get enough exercise, and it's becoming a real problem."

Nic tu nie jest błędne gramatycznie. To po prostu zły rejestr dla formalnego wypracowania. "A lot of", "kids" i skrót "it's" należą do mowy, a nie do odpowiedzi w Task 2.

Napisane: "Many children today do not get sufficient exercise, and this has become a significant public health concern."

Wersja na band 7 zachowuje to samo twierdzenie i zamienia cztery nieformalne wybory na ich formalne odpowiedniki. Żadna z podmian nie jest słowem egzotycznym ani niezwykłym. Poprawka dotyczy rejestru, nie wyrafinowania.

5.3 Parafrazowanie pytania, a nie jego kopiowanie

Reading 7.0: The 30/40 Question-Type Priority Map już wskazuje parafrazę jako mechanizm, który sprawia, że na pytania w Reading trudniej odpowiedzieć samym skanowaniem. Ten sam mechanizm ma znaczenie w Writing, po stronie tworzenia tekstu, a nie jego odbioru.

Na band 6: "Some people think that the government should spend more money on public transport than on building new roads. Discuss this statement and give your opinion."

To nie jest słabe zdanie. To samo polecenie, przeniesione do wstępu niemal słowo w słowo. Egzaminator czytający wstęp, który powtarza pytanie tak wiernie, nie ma jeszcze żadnego dowodu, że zdający je zrozumiał, a jedynie, że potrafi je skopiować.

Napisane: "Whether public funds are better spent expanding public transport networks or building new roads is a question that divides opinion, particularly in rapidly growing cities."

Wersja na band 7 przedstawia tę samą kwestię własnymi słowami autora, sygnalizując, że polecenie zostało naprawdę zrozumiane, a nie przepisane.

Part 6 — Grammatical Range and Accuracy, zdanie po zdaniu

6.1 Kontrolowana złożoność a bezpieczne krótkie zdania

Na band 6: "Many people work from home now. This started during the pandemic. It has continued since then. Some companies still allow it."

Każde zdanie tutaj jest poprawne gramatycznie i właśnie na tym polega problem. Ciąg krótkich, bezpiecznych zdań unika błędów gramatycznych, unikając ryzyka gramatycznego. Grammatical Range and Accuracy nagradza zakres, nie tylko poprawność.

Napisane: "Many people have continued to work from home since the pandemic first made it necessary, and a number of companies have chosen to keep the arrangement permanently."

Wersja na band 7 łączy te same cztery fakty w jedno zdanie. Zdanie podrzędne — "since the pandemic first made it necessary" — pokazuje kontrolowaną, poprawnie zbudowaną relację między dwiema myślami, zamiast przedstawiać każdy fakt osobno.

6.2 Zasada, że jeden błąd nie przekreśla bandu

Jedno częste nieporozumienie warto wyjaśnić, zanim pójdziesz dalej w Part 6. Odpowiedź na band 7 nie jest odpowiedzią bez ani jednego błędu gramatycznego. Opublikowane deskryptory nagradzają zakres podejmowany z kontrolą. Zdający, który pisze wyłącznie krótkie, bezpieczne zdania, żeby uniknąć jakiegokolwiek ryzyka błędu,

optymalizuje niewłaściwą rzecz. Odpowiedź o szerszym zakresie struktur, opanowanych poprawnie i pewnie, z okazjonalną drobną wpadką, zwykle sprawia wrażenie mocniejszej niż odpowiedź z doskonałymi, ale jednolicie prostymi zdaniami. Poprawka z punktu 6.1 nie brzmi „pisz zdania bez błędów”. Brzmi: „spróbuj zbudować zdanie podrzędne i w większości przypadków zrób to dobrze”.

6.3 Dwa częste wzorce gramatyczne na 6.5 i ich poprawki

Zgodność podmiotu z orzeczeniem przy długiej grupie rzeczownikowej. Im większa odległość między podmiotem zdania a jego orzeczeniem, tym większe prawdopodobieństwo, że wkradnie się błąd zgodności.

Na band 6: "The number of students who choose to study abroad each year have increased significantly."

Czasownik "have" uzgadnia się z najbliższym rzeczownikiem, "students", a nie z właściwym podmiotem, "the number". Długa grupa rzeczownikowa między podmiotem a orzeczeniem to dokładnie miejsce, w którym ten błąd zwykle się pojawia.

Napisane: "The number of students who choose to study abroad each year has increased significantly."

Poprawka to jedno słowo. Sprawdź zgodność względem prawdziwego podmiotu zdania, a nie rzeczownika stojącego najbliżej czasownika, i wychwycisz błąd.

Rodzajniki przy rzeczownikach abstrakcyjnych. Rzeczowniki abstrakcyjne często nie przyjmują żadnego rodzajnika, a jego dodanie to częsta wpadka na poziomie 6.5.

Na band 6: "The education is the most important factor in a country's long-term development."

Napisane: "Education is the most important factor in a country's long-term development."

Użyte ogólnie, tak jak tutaj, "education" nie potrzebuje rodzajnika. "The education" byłoby poprawne tylko wtedy, gdy odnosiłoby się do konkretnej, już wskazanej edukacji — konkretnego programu albo kształcenia konkretnej osoby — a nie do edukacji jako pojęcia ogólnego.

Part 7 — Jeden akapit, rozszyfrowany pod kątem wszystkich czterech kryteriów

W Part 3–6 pokazano po jednej poprawce na kryterium, każdą osobno. Prawdziwa odpowiedź musi utrzymać wszystkie cztery naraz. Ta część bierze jeden oryginalny akapit rozwinięcia z Task 2, odpowiadający na pytanie o to, czy zwiększony czas spędzany przed ekranem osłabił umiejętności komunikacji twarzą w twarz u młodych ludzi, i przepisuje go z wersji, która wiarygodnie dostałaby 6.5, do takiej, która wiarygodnie dostałaby 7 — argument tego samego akapitu, rozszyfrowany kryterium po kryterium.

7.1 Akapit na 6.5

Na band 6: "A lot of young people spend most of their free time on their phones nowadays. This has a big impact on their communication skills. For example, some teenagers find it hard to make eye contact during a conversation. Furthermore, they often struggle to read other people's

body language. Moreover, group projects at school have become harder for teachers to manage because students prefer messaging each other instead of talking face-to-face. This is a serious problem that schools need to do more effort to fix."

7.2 Ten sam akapit na 7

Extensive smartphone use among young people has begun to erode a specific skill: reading another person's face-to-face cues. Teenagers who spend most of their free time messaging rather than talking often find eye contact and body language harder to interpret than earlier generations did. This shows up concretely in schools, where teachers report that students increasingly default to messaging even when working together in the same room. Addressing that shift will require schools to make a genuine effort, not just a token one, to build face-to-face collaboration back into how group work is structured.

7.3 Co się zmieniło, kryterium po kryterium

Task Response (Part 3). Wersja na 6.5 otwiera się ogólną obserwacją — "a lot of young people spend most of their free time on their phones" — zanim padnie jakiekolwiek faktyczne twierdzenie. Wersja na 7 otwiera się podaniem konkretnego twierdzenia, które akapit będzie podpierać: pewna umiejętność uległa erozji. To ten sam ruch, który w Part 3.2 pokazano dla zdania wyrażającego stanowisko w Task 2.

Coherence and Cohesion (Part 4). Wersja na 6.5 nanizuje trzy zdania "for example / furthermore / moreover". Każde niesie jeden fakt,

bez żadnego logicznego powiązania poza samym łącznikiem — dokładnie ten wzorec mechanicznych łączników, który nazwano w Part 4.2. Wersja na 7 łączy te same fakty w dwa zdania zbudowane wokół rzeczywistej relacji między nimi i używa łączników tylko tam, gdzie wnoszą informację. Zastępuje też "this" w zdaniu zamykającym konkretnym odniesieniem "that shift" — poprawka, którą w Part 4.3 pokazano dla niejednoznacznego odwołania zaimkowego.

Lexical Resource (Part 5). Zdanie zamykające w wersji na 6.5 używa "do more effort" — tej samej kolokacji „o włos od trafienia”, którą w Part 5.1 poprawiono na "make an effort". Wersja na 7 to poprawia. Odrzuca też nieformalne "a lot of" i "nowadays" na rzecz bardziej formalnego "extensive", bez żadnego wypełniacza czasowego — to poprawka rejestru, którą postulowano w Part 5.2.

Grammatical Range and Accuracy (Part 6). Wersja na 6.5 jest napisana prawie w całości krótkimi, gramatycznie bezpiecznymi zdaniami. Wersja na 7 łączy kilka z tych samych faktów w dłuższe zdania ze zdaniami podrzędnymi, takie jak "where teachers report that students increasingly default to messaging even when working together in the same room". To ruch kontrolowanej złożoności, za którym przemawiano w Part 6.1: podejmowanie prawdziwego zakresu gramatycznego zamiast unikania ryzyka.

Nic w zasadniczym argumencie akapitu nie zmieniło się między obiema wersjami. Zmieniły się cztery konkretne, powtarzalne ruchy, po jednym na kryterium, zastosowane do tej samej myśli.

Part 8 — Sprawdzanie własnych postępów

8.1 Ta książka to technika, nie egzaminator

Ta książka uczy techniki. Nie może ci powiedzieć, jaki band faktycznie zdobyłby twój tekst. Do tego potrzebny jest wyszkolony egzaminator, który czyta pełną odpowiedź na tle opublikowanych deskryptorów — czegoś, czego żadne samodzielne sprawdzenie nie zastąpi.

Może za to dać ci sposób patrzenia na własne zdania. Weź akapit, który masz już napisany, do ćwiczebnego wypracowania albo z prawdziwego podejścia do egzaminu. Sprawdź go po kolei względem każdej części tej książki. Czy pierwsze zdanie podaje myśl akapitu, czy ją chowa? Czy łączniki wykonują pracę, czy tylko stoją na początku każdego zdania z przyzwyczajenia? Czy jest kolokacja, która w kontekście czytałaby się inaczej niż w twojej głowie? Czy piszesz tylko krótkie, bezpieczne zdania, żeby uniknąć ryzyka?

The Minimum-Effort Path to 7.0 podaje już własną filozofię tej strony dotyczącą reguły stopu przy sprawdzaniu postępów. Nie szlifuj dalej umiejętności, która już przekracza poprzeczkę, i nie zgaduj, gdzie stoisz. Ta sama dyscyplina obowiązuje tutaj. Skorzystaj z oficjalnego testu próbnego i, jeśli to możliwe, z informacji zwrotnej od wykwalifikowanego źródła, zamiast traktować własną ocenę twojego pisania zawartą w tej książce jako zamiennik jednego albo drugiego.

Koniec

Zacząłeś tę książkę z czterema kryteriami, które prawdopodobnie już potrafiłeś nazwać. Kończysz ją z czterema konkretnymi nawykami: podawaniem myśli akapitu przed szczegółem pomocniczym, używaniem łącznika tylko tam, gdzie wnosi informację, sprawdzaniem kolokacji wewnątrz całego zdania, a nie w oderwaniu, i podejmowaniem próby prawdziwej złożoności zdań zamiast uciekania w krótkie, bezpieczne zdania.

Nic z tego nie wymaga wkuwania dłuższej listy słownictwa ani bardziej skomplikowanej reguły gramatycznej niż ta, którą już znasz. Wymaga zastosowania poprawki, zdanie po zdaniu, do pisania, które i tak miałeś w planach.

O zdaniach i akapicie. Każde zdanie oraz pełny akapit w Part 7 zostały napisane dla tej książki. Nic z tego nie jest oficjalną treścią IELTS ani transkrypcją, ani bliską kopią jakiegokolwiek prawdziwego polecenia, wzorcowej odpowiedzi czy komentarza egzaminatora. Ćwiczenie na wymyślonym przykładzie uczy techniki; tylko informacja zwrotna wyszkolonego egzaminatora na temat twojego pisania mówi ci, gdzie faktycznie stoisz.

O zmianach w 2026 roku. Szczegóły dotyczące sposobu podchodzenia do egzaminu z Part 2 zostały sprawdzone na ielts.org krótko przed publikacją. Szczegóły dotyczące sposobu podchodzenia do egzaminu to dokładnie ten rodzaj informacji, który bywa z czasem korygowany. Potwierdź aktualne zasady na ielts.org i w swoim ośrodku egzaminacyjnym, zanim się na nich oprzesz.

Powodzenia na egzaminie, i na tym, do czego jest on kolejnym krokiem.

O tych książkach

Kliknij tutaj <https://freeieltsbooks.net/pl/about/>

Ta książka jest darmowa. Powstała po to, żeby ją rozdawać, i możesz swobodnie przekazać ten plik każdemu, kto przygotowuje się do egzaminu — koledze z zajęć, grupie do nauki, nauczycielowi. Nie potrzebujesz na to zgody i nie ma nic do zapłacenia.

Więcej darmowych książek znajdziesz na **freeieltsbooks.net**.

Wróć za tydzień

Zapisz sobie ten adres teraz, skoro już o nim myślisz:

freeieltsbooks.net

Dodaj go do zakładek albo ustaw przypomnienie w telefonie na przyszły tydzień — dodajemy kolejne książki. Strona pokazuje datę ostatniej aktualizacji, więc od razu zobaczysz, co się zmieniło od twojej ostatniej wizyty.

Nie ma się do czego zapisywać i nie musisz podawać adresu e-mail. Przypomnienie jest twoje, we własnym telefonie — to jedyny sposób, w jaki możemy do ciebie dotrzeć, i wolimy, żeby tak zostało.

Ta edycja została zaktualizowana: październik 2026.

Kliknij tutaj <https://freeieltsbooks.net/pl/about/>

Publikacja niezależna — bez powiązania z IELTS Partners i bez ich poparcia.

Każde zdanie i pełny akapit w tej książce zostały napisane specjalnie na jej potrzeby. Nic z tego nie jest oficjalną treścią IELTS, a ćwiczenie na nich nie jest tym samym, co otrzymanie informacji zwrotnej na temat własnego pisania.